

[Carsten Andersen]

Jeg tror, at hvis man havde den venstreske form for omsorgslov, ville forældrene skulle tage stilling til, hvorvidt kreditinstitutionen ville acceptere, at der nu havde været så mange gratis omsorgsdage, at man ikke kunne betale terminerne, og det ville også indgå i en overvejelse af, hvorvidt barnet kom hen i vuggestuen.

Punkt 1: En af årsagerne til sygdom i daginstitutionerne er, at forældrene bliver nødt til at aflevere syge børn, fordi de ikke har nogen pasningsmuligheder derhjemme.

Punkt 2: Sygdomshyppigheden er også et spørgsmål om, hvor mange mennesker der er på det kvadratmeterantal, der er i daginstitutionerne. Jeg tror, at hvis der var 500 mennesker, som havde deres arbejdsplads i Folketinget, ville sygeligheden vokse, fordi vi simpelt hen ville være tættere på hinanden, og bacillerne ville blive hurtigere udvekslet – eller hvad det hedder på lægesprog, i alle tilfælde det, som overfører sygdomme fra den ene til den anden – og sygdommenes antal ville vokse.

Altså har kvadratmeterantallet i daginstitutionerne også med sygeligheden at gøre, og Danmark er et af de lande, som har den mindste kvadratmeterplads til det antal børn, der er i daginstitutionerne.

Det var nogle punkter, som Venstre skulle angribe i stedet for at pege på, at forældrene kunne møde op og gøre rent.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Undskyld, nu bryder jeg mine egne principper. Jeg har stadig væk samme principielle holdning, som jeg gav udtryk for.

Tak til formanden, for jeg følte heller ikke, at jeg kom med antydning af irettesættelser over for formanden, for det kunne jeg aldrig drømme om.

Det, jeg vil sige, er et svar til hr. Qvist Jørgensen, der spørger om fribørnehaver. Det, jeg kan sige partiet Venstre ønsker – og dér er vi ikke helt enige med regeringen – er, at vi gerne ser fribørnehaver oprettet på en sådan måde, at det sker uden aftale med kommunen – selvfølgelig kan kommunen være orienteret – at det sker på forældrenes ansvar, og at disse forældre får et puljebeløb, der svarer til det tilskud, der i dag gives til daginstitutionerne.

Jeg ved godt, at der kan laves forfærdelige beregninger, der viser, hvor meget det vil koste,

men efterspørgslen efter vuggestuer vil falde ganske drastisk. Tænk engang, hr. Qvist Jørgensen, hvis det var sådan, at man i dag skulle betale den fulde pris for en vuggestueplads på omkring 100.000 kr. her i Københavnsområdet! Jeg tror ikke, der er mange forældre, der ville benytte sig af den mulighed, og hvis der ikke er nogen, der vil betale den reelle kostpris, er spørgsmålet, om ikke vi skal tænke på at sætte noget andet i stedet.

Jeg vil også sige tak til hr. Carsten Andersen fra SF. Jeg føler, at det er et fremskridt, at både S og SF åbent og højt og fra Folketingets talerstol erkender, at der er meget høj sygelighed i daginstitutionerne. Det er et problem, som vi må tage op og prøve at løse. Det, der selvfølgelig er løsningen, er kommunal dagpleje, hvor der er færre børn sammen, og dér kan de helt små børn være. Derimod ser jeg gerne, der bliver flere børnehaver i Danmark, men vuggestuerne er noget, vi må gøre op med.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Når jeg hører hr. Jørgen Winthers tankegang og Venstres ideer om, hvordan forældre skal ligestilles, enten de har et barn i daginstitution eller de ikke har et barn i en daginstitution, må jeg sige, at jeg ærlig talt er tryk ved, at det er en radikal socialminister, vi har.

Jeg vil godt sige til hr. Jørgen Winther, at der er noget, jeg ikke forstår. Hvis man ligestiller forældre og lader pengene følge børnene, krone for krone, hvor mange det nu skal være, ud til hvert barnehoved, bliver der ikke nogen valgmulighed, for man kan jo ikke bruge pengene to gange. Hvis man gør det efter den filosofi, som jeg forstår ligger bag, er der simpelt hen ikke nogen penge til at bygge daginstitutioner for, hverken vuggestuer eller børnehaver. Så er der reelt ikke noget tilbud. Så er der reelt ikke nogen valgmulighed. Så har man kun den mulighed som forældre at organisere sig, som man nu bedst kan, uden nogen form for kontrol med, hvad der sker med pengene eller med noget som helst andet. Man skal altså bare udstede en blankocheck. Valgmuligheden forsvinder ganske enkelt. Den er dog i dag til stede. Man kan blive hjemme og passe sit barn, hvis man gerne vil. Det kan man faktisk godt, og der er også nogle, der gør det. Det er fint, hvis de kan klare det, og hvis de synes godt om det. Men